

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLI. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1917.

Treść: (M 350. i 351.) 350. Obwieszczenie w sprawie przystąpienia Szwecji do Waszyngtońskiej umowy, dotyczącej międzynarodowej unii dla ochrony przemysłowej własności — 351. Rozporządzenie, dotyczące podawania potraw i napojów w prywatnych zakładach leczniczych.

350.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 11. sierpnia 1917 w sprawie przystąpienia Szwecji do Waszyngtońskiej umowy, dotyczącej międzynarodowej unii dla ochrony przemysłowej własności.

Wedle zawiadomienia c. i k. Ministerstwa spraw zagranicznych doniosła Szwecja szwajcarskiej Radzie związkowej o swem przystąpieniu do paryskiej umowy, dotyczącej unii dla ochrony przemysłowej własności, zrewidowanej w Waszyngtonie dnia 2. czerwca 1911 (Dz. u. p. Nr. 64 z roku 1913, pod I).

To przystąpienie stało się skutecznem z dniem 11. stycznia 1917.

Homann wlr.

351.

Rozporządzenie Ministra, któremu powierzonem jest kierownictwo Urzędu dla wyżywienia ludności, w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 23. sierpnia 1917,

dotyczące podawania potraw i napojów w prywatnych zakładach leczniczych.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Potrawy i napoje wszelkiego rodzaju mogą być w prywatnych zakładach leczniczych, prowadzonych w sposób zarobkowy (sanatoryach, zakładach kuracyjnych itp.) tylko takim osobom podawane, które przy ich przyjęciu wykażą świadectwem lekarza urzędowego, że cierpią na jakąś chorobę, która w danych warunkach czyni koniecznym przyjęcie do zakładu.

Lekarz urzędowy ma podać w swem świadectwie także przypuszczalny czas trwania koniecznego pobytu chorego w zakładzie. Pozostanie w zakładzie poza ten czas jest dopuszczalne tylko na podstawie ponownego świadectwa lekarza urzędowego.

Do wystawienia świadectwa, potrzebnego do przyjęcia, upoważnionym jest lekarz urzędowy tej politycznej władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym ma chory swe stale miejsce zamieszkania, a do wystawienia świadectwa, potrzebnego do przedłużenia pobytu w zakładzie, lekarz urzędowy tej politycznej władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym leży zakład.

Prócz chorego może tylko jeden członek jego rodziny lub jakaś inna osoba towarzysząca do stawać pożywienie w zakładzie. Te osoby towarzyszące nie mają z zasady prawa do pożywienia dla chorych albo do uwolnienia od ustawowych ograniczeń pożywienia.

§ 2.

Do gospodarstwa domowego właściciela lub kierownika zakładu, do lekarzy zakładowych, do personalu pielegnującego tudzież do innych funkcjonariuszy zakładu i ich rodzin nie mają zastosowania przepisy § 1., ustępów pierwszego do trzeciego, jeżeli takie osoby otrzymywały już dotychczas pożywienie w zakładzie.

§ 3.

W razie oczywistej konieczności natychmiastowego przyjęcia chorego do jednego z oznaczonych w § 1. zakładów jest dopuszczalne dodatkowe dostarczenie świadectwa lekarza urzędowego, jednakże ma zakład o przyjęciu donieść natychmiast politycznej władzy powiatowej.

§ 4.

Zakłady, oznaczone w § 1., mają przedkładać 1. i 15. każdego miesiąca właściwej politycznej władzy powiatowej wykazy, w których mają być podane imię i nazwisko, stan i inne daty osobiste chorych i towarzyszących im ewentualnie osób, następnie odnośnie do każdego chorego czas wystawienia świadectwa przez lekarza urzędowego oraz przyjęcia chorego do zakładu, w końcu liczba osób, otrzymujących wedle § 2. pożywienie w zakładzie.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez polityczną władzę powiatową grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Ponadto może być także orzeczoną utrata uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

Kto podlega do przekroczenia tego rozporządzenia lub przy tem współdziała, ma być w ten sam sposób ukarany.

Przy obciążających okolicznościach mogą być kary pieniężne i kary aresztu obok siebie orzeczone.

§ 6.

To rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia.

Höfer wlr.

Toggenburg wlr.